

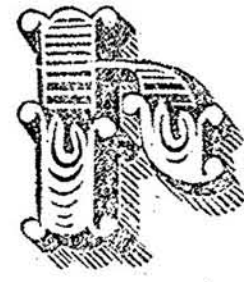
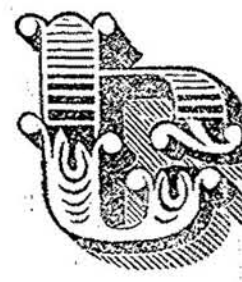
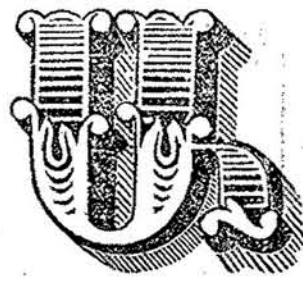
ՀԱՏԸ 5 ՄԻԼԻԵՄ

ՔԱՆԱԿԱՆ

Տարեկան վեցամսյա	
6979800 . . Ղ.Ո. 80	40
ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ 30. 20	10

ՀԱՆՈՒՅՈՒՄՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵՆ ՏԵՐԵՆՈՒԹՅԱՆ

ԱՐՏՈՒՅՈՒՄՆԵՐԻ ԼԵՒՈՆ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՇԱՀԵՐՈՒ ՕՐԿԱՆ

40 ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԴԱՐԱՅԸ ԵՐԵԲ ԱՆԳԱՄ

ԽՐԱԿԱՐԴՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՆՕՐԵՆՈՒԹԻՒՆ

Տարա Ապո Տարա, Թի 16

ԱՂԵԲՈՒՆԵՐԻ Ա

ՀԱՍՏԵ

Journal ARAV

B. P. № 600

Alexandrie, EGYPT

ՀԱՐԱՏԱՐԱԿՈՒՄԸ ԶԵՆՈՒԹՅԱՆԵՐԸ ԶԵՆՈՒՄԸ ԶԵՆՈՒՄԸ

ՏՆՕՐԵՆ-ԽՐԱԿԱՐԴՈՒՄԸՆ ԿԱՆԱՆ ԹԵՐԵԱՆ

ՅԱԽԻՆ ՊԱՏՃԱՌՆ ՈՒ ԴԱՐՄԱՆԸ

Բ.

Ո՛չ. վերապահութիւններու և բառերը ծածմէիւ ատենը չէ ա՛լ... Կ'ըսեմ թէ անցեալին մէջ մեզի համար աղետալի եղաւ մէկէ աւելի յեղափոխական կուսակցութիւններու գոյութիւնը։ Կ'աւելցընեմ թէ, այսօր, այս ժամուս, աւտիկա ամենամեծ ամօթ մը և ոճիր մըն է։ Ու կ'ըզրակացնեմ յայտարարելով՝ թէ միակ հատուցումը և մեծագոյն օգուտը զոր մեր կուսակցութիւնները կրնան դեռ այսօր ընել այս ազգին իրարու հետ իրենց ամբողջական միութեամբը, իրենց անվերապահ ձուլումովն է...

Ասիկա իմ անձնական խորունկ համոզումն է որ ամենեւեմ ի վեր, ու թերեւս շատ աւելի հինէն, ծընած է ու կը հասունայ մտքին մէջ։ Զայն հիմա թուղթին վրայ դրած պահուս կարծես կենդանի էակ մըն է որ կը շարժի ու կը պոռայ...

Կուսակցական մըն է որ այս յայտարարութիւնը կ'ընէ, առանց իր կուսակցական ընկերներէն ո՛չ մէկուն ոչ հաղորդած, ոչ հաւանութիւնը առած ըլլալու։ Գուցէ դժուար չէր անոնցմէ մէկ քանին կամ շատերը համոզել, բայց ատկէ ինչ օգուտ, ինչ օգուտնոյն իսկ ամբողջ կուսակցութիւն մը այդ գաղափարին բերելով՝ եթէ միաժամանակ ուրիշ կուսակցութիւններ ևս նոյն փափաքով անոր ընդ առած չելլան։ Արդէն երբեք կուսակցութիւն մը առանձին պիտի չառնէր այդ քայլը՝ որ նպատակին համար և իրեն համար զնախապար պիտի ըլլար։

Այս ազգակը կ'ուղղուի, հետեւաբար, բոլոր կուսակցականներուն, Հնչակեանին ու Գաղափարականին, Վերակազմեալին ու Ռամկավարին, որոնց մէջ անկարելի է որ այս զգացումը բաժնորոնք չգտնուին և որոնցմէ միայն մէկ մէկ հոգիի այս մտքով արտայայտուելը կրնայ աւելի դժուար տեսնել քան ամբողջ կուսակցութեան մը սոյն գաղափարին յարումը և պատրաստակամութիւնը զայն գործադրելու...

Պիտի ըսուի թէ քսան տարուան փորձառութիւնը ցոյց տուաւ որ անկարելի է ատիկա... Պիտի պատասխանեմ. — Այսօրը կը նմանի քսան տարի, տասը տարի, մէկ տարի կամ նոյն իսկ մէկ ամիս առաջուան օրին։ Այսօրը ինչ օր է, գիտէ՞ք, եղբայրներ։ Մեր ազգը սպաննել կ'ուզեն կոր և սպաննելու վրայ են այնտեղ։ Խօսք չկայ, չափազանցութիւն չէ, պատկեր մը չէ ասիկա... Միայն թէ, ազգ մը մարդու մը պէս չըլլալուն և միակ գլուխ մը չունենալուն չեն կրնար մէկ անգամէն զայն սպաննել, որ-

քան ալ դահիճները բազմութիւն և զէնքերն ու միջոցները շատ ըլլան։ Իլուխներ, գլուխներ պէտք է փրկենք մենք ալ, կրցածնուս չափ շատ ինչպէս թշնամին կրցածին չափ շատ կտրել կ'ուզէ կոր։ Մեղք են, խեղճ են, մեր եղբայրներն են անոնք, մեր ազգին մնացորդներն են զորս դահիճը ուղեց բայց չկրցաւ դեռ սպաննել ու կամ կը մնան կէս-մեռած, անօթի և մերկ՝ այն գոփախուռն զնտանին մէջ որ Թուրքիան է, կամ փոխեր են դահիճին սուրէն և նոյնքան անօթի ու մերկ՝ բայց դոնէ դահիճին ձեռքէն ազատած ըլլալու վտանգութեամբը՝ եւ կեր ինկեր են ազատ տեղեր, յուսալով որ իրենց ազգին անվնաս, ապահով, ազնունի չգարնուած, երջանիկ մասը պիտի օգնէ իրենց, պիտի թող չտայ որ ապահովութեան մէջ ալ իրենք սպաննուին ինչպէս անդին սպաննուողին մէջ...

Մեղք են... և մեղք է մանաւանդ ազգը, եղբայրներ, ազգը զոր անոնք և անոնց ու մեր ամենքիս հայրերն ու պապերը, մայրերն ու մամերը, դարբերը և դարբերու մէջէն բերելու հասցուցեր են մեզի, և զոր փրկելը, թէպէտ կուտորակուած, թէպէտ շատ պակասած, մեր ձեռքն է, հաւատացէ՛ք, ազգին մնացորդ խաղաղ հատուածներուն մեր ներշնչելիք ոգիէն, աւանդ մէջ մեր ստեղծելիք ոգեւորութենէն, անոնց մեր ընել տալիք զոհողութենէն է կախուած... Կը տեսնէ՞ք սակայն թէ իր ստուար մեծամասնութեամբը ինչ վիճակի մէջ է, ինչ դիրք է բռնած մեր խաղաղ և ապահով ժողովուրդը որ կուրկաւ է ու Արտաքաճման, որ կրնար շատ բան ընել ու չընէր, որմէ կը դանգաժուինք ամենքս, կը գանգաժուինք իրենք չընողներն ալ...

Զոհողութիւն կ'ուզենք իրմէ, զոհողութիւն դրամի և զոհողութիւն աշխատութեան, և մենք որ կը պահանջենք զայն իրմէ չենք զոհեր աւելի պղծելի բան մը, մեր կուսակցական եսերն ու պիտակները... Միանալ, ձեռք ձեռքի, սիրտ սիրտի տալ կը յորդորենք անոր, և մենք կը շարունակենք իրարմէ հեռու փախչել, իրար առեւ և իրար հարուածել նոյն իսկ։ Աղէտը մեծ է, հրդեհը տուններն ապտոհր է, եկէք օգնեցէ՛ք որ զայն մարենք՝ կ'ըսենք անոր, ու ամէն մէկերնիս այս կոչը անոր ուղղած ատեն իսկ, կը կուրկենք իրարու հետ՝ այսպէսով շուարումի, թերեհաւատութեան և յուսահատութեան մատնելով զայն և թողնելով որ անդին առեւ յարի ու հատնի... Հարուստներէն միայն կը գանգաժուինք, որոնց ըրած զրգանքն աւելի զգալի է՝ ընելիք օգուտներն աւելի չօշափելի ըլլալուն

համար։ Բայց չէ՛, տեսէ՛ք, ամբողջ ժողովուրդն է որ իր ստուար զանգուածներովը բարոյալքուեր է և ինչպէս որ հարուստն իր դրամը ինքն ալ իր աշխատութիւնը չի տար, ո՛չ աշտեղ ինքնաբերաբար կարմիր-թաշեղուն կը ներկայանայ երթալու մեր հիւանդ դաղթականները դարմանելու համար, ո՛չ այն տեղ կ'ուրկաւ՝ գիւղերու մէջ ցըրուած հազարաւոր փախստականներ, որոնց հոգ կը տանի առանց ուճի կիւ, ընդհակառակը ուճիկ կը պահանջէ ու ձօն ուճիկ թէպէտ ինքն ինքն մտաւորական կը կոչէ...

Ինչ ցաւ է այս, կոտորածի ցաւ։ Եւ չափ խորունկ ցաւ... Ըսէ՛ք, ինչպէս եղաւ որ չգիտցանք և չենք գիտեր տակաւին՝ թէ մինչ մըցումը քիչ ու շատ գործելու եռանդ մը կ'ստեղծէր մեր շարքերուն մէջ, մենք դուրս սակայն ազգին ահա գին մարկ մէջ մեր այդ մըրցումներն ու անոնց բոլոր անխուսափելի հետեւանքներն ընդհակառակը կը մեռցնէին եռանդը, կը մեռցնէին սէրն ու հաւատքը ազգին հանդէպ... Երեկ բարեկամ մը, Սուտանէն, հարուստները զոհողութեան մղելու միջոց մը դրած ըլլալ կը կարծէր՝ ըսելով. «Համազդեցէ՛ք փոխանակ անարգելութեան»։ Ինչպէս համոզել, ինչո՞վ համոզել... Երեկ, օգտակար ըլլալու բովանդակ բարի կամքն ունեցող, սրտցաւ ու կարող առաջնորդ մը՝ անհուն ճիգ թափեց, նոր ձեռք և նոր միջոց ստեղծեց իր թեմին ժողովուրդը աւելի մարդկային և աւելի հայկական զգացումներու բերելու համար։

— Ինչ եղաւ արգիւնքը, ինչ կը յուսաք որ ըլլայ... Միակ միջոցը, յոյսը զոր կրնանք ունենալ՝ մեր միութեամբը ժողովուրդին միութեան օրինակ ըլլալուն և զայն ոգեւորելուն մէջն է։ Կը հրաժարեմ, հղբայր, դո՛ւն Հնչակեան, դո՛ւն Գաղափարական, դո՛ւն Ռամկավար ըլլալէ՛ք յիշեցնելու համար թէ միայն Հայ ես, ցաւատանջ ու ցաւի դարման տանելու կոչուած Հայ մը։ Չե՛ս կրնար. երթա՛ւ-բարով ուրեմն, և թո՛ղ երթա՛ւ-բարով այն ազգն ալ որ քեզի պէս զաւակներ է ձեռնի... Թո՛ղ աշխարհի արհամարհանքն ու նողկանքը, և մահացող միլիոնաւոր եղբայրներու ու քոյրերու արիւնն ու անէճքը լուս և քու սերունդիդ վրայ ըլլան...

ՎԱՅՆ ԹԵՐԵԱՆ

Աղեքամորիկ Հայունաց Կարմիր-Խաչը այս շաբթու եւս զրկած է Բօր-Սաիւ 100 անկողնի ծածկոց և մէկ հալ զանազան զինամթերքներ։ Միութիւնը բացառիկ հանգանակութեան մը ձեռնարկած է Բօր-Սաիւի զաղթականներուն վերականգնման համար և այս նպատակաւ հրահրակութեամբ ընդունած է հետեւեալ նուէրները։

- Տարբ. Ե. Մուրաբանց Ե. 2. 1000, Գ. և Գ. Մեղրոնեան 1000, Հ. Պարթեան 500, Գ. Սարգիսեան 1500, Գ. Խիւիկեան 500, Ե. Նազարեթեան 200, Ե. Աղաւաւորեան 200, Պ. Մուրաբանց 200, Հ. Նախկեան 200, Բ. Յակոբեան 800, Ոմն 1000, Տիկ. Գ. Կամարական 1000, Տ. Տ. Կամարական 500:

ՊՈՒԼԿԱՐԻՈՅ ԴԻՐԲԸ ԵՒ ՊՈՒԼԿԱՐԱՀԱՅԵՐԸ

Այս տողերը խմբագրուած պահուելով, Պուլկարիոյ իր բանակը շարժման մէջ դրած է և պաշտօնապէս կը յայտարարէ թէ «ղինեալ չեղողութիւն մը» պահել կ'ուզէ։ Կրնայ սակայն պատահիլ որ, ներկայիս դեռ «Արև»-ին մէջ չի հրատարակուած՝ պուլկար գործերը Սերալիոյ վրայ յարձակին և պուլկար կառավարութիւնը իր ոյժերը միացնէ աւստրո-գերմանա-թուրքական բանակներուն։

Թէ այս պատահականութեամբ որքան սխալ ըզրաքականութեան մը հետեւած և իր էական շահերուն որչափ հակառակ շարժման կ'ըլլայ Պուլկարիոյ ատիկա մօտիկ ապագան ցոյց պիտի տայ անուշտ։

1913ի Պալեստինայ երկրորդ պատերազմին, Պուլկարիոյ բարեկամները ցաւօք հաստատուելին թէ օրուան կառավարութիւնը որքան անհաշիւ գործի ձեռնարկեց, առանց չափելու հեղինակաւոր միացեալ ոյժերը և առանց մանաւանդ կանխաւ ապահովելու Ռուսմանիոյ տրամադրութեանց մասին։

Սիրելի էր յուսալ որ այս գառն և շատ թաքմ դասը աւելի՛ խոնձ ու մահաւանդ աւելի՛ գործնական պիտի դարձնէր Պուլկարիոյ պետական մարդիկը։ Բայց եթէ «ղինեալ չեղողութիւն» ստակ պատրուակ մըն է, ինչպէս ընդհանուր կերպով կը կարծուի, և եթէ Պուլկարիա պատերազմ հրատարակեալ կամ հրատարակած է արդէն Դաշակից պետութեանց դէմ, ասիկա դժբաղդաբար կ'ապագոյցանէ որ անցեալին դասը ո՛ր է նշանակութիւն չէ ունեցած երկրորդ կառավարողներուն վրայ և Պուլկարիոյ տրամաբանօրէն պիտի ենթարկուին գործուած սխալին հետեւանքներուն։

Պուլկարիոյ ընթացքը մեզ Հայերս անուղղակի կերպով կը շարադրէ և կը յորդէ, սա՛ անակցեալով մանաւանդ որ մեր ազգային սուղին ամենազաւոն օրերուն մեղի կը տրուի տեսնել որ այս երկրորդ մեր ամենէն ոխերիմ թշնամին, մեր ամենէն անապօրոյն դահիճն, Թուրքին հետ դաշինք կը կոչէ և իր ոյժերը այս վերջնոյն կը միացնէ կոտորելու համար Սերալիոյ իրան և Աղաւաղեան աւանդով պայքարող Դաշակիցներուն դէմ։

Ինչ որ ալ ըլլան սակայն մեր զգացումները այս մասին, մենք խորհուրդ պիտի տայինք. — եթէ երբեք պէտք կայ խորհուրդի — մեր Պուլկարիայ ազգայնոց՝ բոլորովին չեղող գերբ մը բռնել այս պայքարին մէջ և ո՛ր է թեր ու դէմ հակութիւնը բոլորովին զոհանալ։

Պէտք չէ մոռնալ որ տեղւոյն Հայերս ըստ մեծի մասին առժամայ հիւրեր են որոնք իրենց դժբաղդութեան օրերուն երկրին համակիր ապստամբութիւնը վայելցնելու, ուստի իրենց տրուած չէ պետական ներքին մէջ արտաքին զաւթաբանութեան մէջ ո՛ր է իր արտաձեննը, նոյն իսկ ներքին զգացումներու արտայայտութեամբ։

Պուլկարիայ յիշու եւս որ, ինչ ալ ըլլան այսօրուան և վաղուան զաւթաբանական անցողիկները, Պուլկարիոյ ժողովուրդը Թուրքերը ներքնապէս կ'ատէ, այսպիսով կը բաւէ որ Հայերը բաւականանան իրենց անձնական գործերովը զբաղելու և իրենց ցեղին տէրտուլ մարմոքի միջոց։

ԼԵՒՈՆ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ
Վիլի, 26 Սեպտ.

ՀՈԳԵՒԱՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ

ՍԱՐԱՌԱԶԳԵՅԻՎ ՎԱԽԵՐԱՌՈՒԹՅԱՆ

Ստորեւ քաղաքացիական կր հրատարակեմ օտար վաւերական աղբիւրի գրութիւն մը, որ Թուրք վայրաց կառավարութեան կողմէ Հայաստանի Հայ ազգաբնակչութեան բնակչութիւն միկ ընդհանուր պատկեր կը ներկայացնէ։

«Արև»-ի մէջ պարբերաբար հրատարակուած մանրամասն տեղեկութիւններէն վերջ, այս վաւերաբանութիւնը մեր ընթերցողներուն համար մասնաւոր նորութիւն մը չի ներկայացնէ, բայց եւ այդպէս անկիս չգաղտնի իր կարեւորութիւնը ունենալի՝ իբրեւ օտար վկայութիւն մը Թուրքիոյ Հայութեան մարտնչութեանը։

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ ԵՒ ՏԵՐԵԱՆԻՆԵՐԸ»
ՀԱՅԵՐՈՒՄ ԴԱՄԱՐԱՆԵՐԸ ԵՒ ԱՆՈՒՆՑ ԲՈՒՆԻ ԽԱՐԱՄԱՅԱՆ ՄԵՍԻՆ»

Թուրքիոյ հայաբնակ գաւառներէն կը ստանանք նոր տեղեկութիւններ։ Այս տեղեկութիւնները զաղուած են ակադեմիայի վկայութիւն և գրութիւն։

Հայաստանի քրիստոնէայ ազգաբնակչութիւնը կազմող Հայեր, հարիւր-հազարներով տարաբնուեցան իրենց հայրենիքէն և ազատութեան դէպի հարաւ։ Այս տարաբնուեցումը խիստ սխալմանով կերպով կատարուեցան անդրական իշխանութեանց կողմէ, Ապրիլ ամսոյ սկզբնաւորութենէն ի վեր, Նախ սկսան զինաթափ ընել բոլոր գիւղերուն և քաղաքներուն Հայ բնակիչները, այս նպատակին համար գործածուեցան բացի ոտորի կանոններէն ընդհանրապէս յատկապէս ազատ արձակուած ոճրագործներ՝ որոնք Հայերը զինաթափ ընելու պատրուակին տակ, մարդապաշտութիւնները գործեցին և աւտիկ շարժարանները տուին անոնց։ Այս նուազուած խմբովին բանակներէն Հայերը, պատրուակելով որ անոնց զով զրտնուած են զէնքեր, գիրքեր կամ հայ քաղաքական կուսակցութիւններէն մէկուն պարզ մէկ յիշատակութիւնը, ևս, և անոնց չգոյութեանը հարստութիւնը կամ ընկերական գերբը բաւական կը նկատուէին իբրեւ պատրուակ։ Անկէ վերջ, ձեռնարկուեցաւ տարաբնուեցումը, Նախ, ազատուելու պատրուակա իրենց քաղաքներէն դուրս հանուեցան անոնք որոնք չէին բանտարկուած կամ անոնք որ առ ի չուցէ փառսով ազատ արձակուած էին։

Առանց շարժուեցան, և անոնցմէ ո՛չ մէկը կրցաւ ազատել մահէն։ Մեկնուած էին առաջ, իշխանութիւնը պաշտօնապէս անոնց վրան կը խուզարկէր ու գտած գրամը կամ արժեքաւոր առարկաները կը դրուէր։ Ընդհանրապէս զանոնք կը կապէին առանձին կամ 5-10ը միասին, ինքնաբերաբար մէջ մտնողները, ձերբեր, կէտի և տղաքներ, նկատուեցան իբրեւ անտէր ինչը և մահմետական ժողովուրդին տրամադրութեան տակ գրուեցան։ Ամենին բարձր պաշտօնատարէն մինչեւ հասարակ զիւղացիին կ'ընտրէր իրեն հասելու երեւցող կիներ կամ աղջիկը և իրեն կնութեան կ'առնէր, բռնի զայն իսլամացնելով։ Գալով պղտիկ տղաքներուն, անոնցմէ ուղղուածուն չափ կ'առնէին, իսկ մնացեալները ծամբայ կ'առնուէին տղավաղիկ ու առանց պաշարի, որպէսզի եթէ հրոսակաւորներու անգթութիւնէն ազատուէին, անոնք թերեւ մոռնէին։ Տեղաբանակարտի նախադիւն մէջ կոտորածներ տուիլ ունեցան, մահաւանդ Մերտինի մէջ, և ազգաբնակչութիւնը համանման վայրագութեանց ենթարկուեցաւ։

Կարբի, Բաղէշ, Սնքաւաթիյ և Տեղաբնակարտի մէջ, տեղական իշխան

Ստորեւ քաղաքացիական կր հրատարակեմ օտար վաւերական աղբիւրի գրութիւն մը, որ Թուրք վայրաց կառավարութեան կողմէ Հայաստանի Հայ ազգաբնակչութեան բնակչութիւն միկ ընդհանուր պատկեր կը ներկայացնէ։

«Արև»-ի մէջ պարբերաբար հրատարակուած մանրամասն տեղեկութիւններէն վերջ, այս վաւերաբանութիւնը մեր ընթերցողներուն համար մասնաւոր նորութիւն մը չի ներկայացնէ, բայց եւ այդպէս անկիս չգաղտնի իր կարեւորութիւնը ունենալի՝ իբրեւ օտար վկայութիւն մը Թուրքիոյ Հայութեան մարտնչութեանը։

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ ԵՒ ՏԵՐԵԱՆԻՆԵՐԸ»
ՀԱՅԵՐՈՒՄ ԴԱՄԱՐԱՆԵՐԸ ԵՒ ԱՆՈՒՆՑ ԲՈՒՆԻ ԽԱՐԱՄԱՅԱՆ ՄԵՍԻՆ»

2017-01-01

Հիմնգումարը

— Յերեկէն վերջ Տիկ. Ելիւտիկ հետ
այցելեմք դպրոց-վարանները՝ որպէս
դպրոց, մանչ կամ աղջիկ, աչքէ անց
ելով քննելու համար անոց ատղջա-
կան վիճակը Տիկ. Ելիւտիկ միտ գոհու-
սկութիւն կ'ըզայ տեսնելով վերջին մէկ
ընթերցան միջոցին աչքի հետապո-
ւեան արագացել ծաւալին առաջըր առ-
նած ըլլալը։ Մաքրութեան մասին իր
հաճանգները շատ աւելի աղքեցիկ ըն-
դհանրատեղիով վաւցուց աղջիկները,
կազմելով մաքերնին արմատէն կորեկ,
որ ժամըր թիւն թէ՛ թերահանաւ, իր
նախադրութիւնը մէջ մտնի մանչ կամ

Իրով Պ. Վենիսելևսու կրթաւ յունական զգացաւորը հրամայելով

Կը Թուի. Թէ ապիկա անախնկալի բնաւ Պուկլարիան, որ սկսաւ ըսել Թէ ինքրեք ղէշ միտքեր չունի իր պալաւանի եան դրացիներուն ղէմ, Թէ իր զօրաւ

կարծել թէ Ապոլիւ Համախի թագաւորութեան օրով Հայերը երջանիկ էին Խարերդով Առաջնորդ Մայրնիա ամուգայտն Հաղարպետեան, Միայն վարձաւ մէջ ճամբայ հանուեցաւ իբրեւ աքսորացայ հաղիւ քաղաքէն հեռացած չիմփօքէն՝ սպանուեցաւ։ Աւելորդ խօսիլ նախադիւրած միւս հայ եկեղեցականներու մասին, Գալով աղաբանս կուլիւն, տարագրուեցաւ, եկեղեցիներ կողոպտուեցան ու մզլիթի կամ պիտուլեւրածուեցան։ Արդէն Կ. Պօլսոյ մէջը կամ եւ ծախիւ հայ եկեղեցիներուն կ'զոտուած սրբազան անօթները եւ սպանները, չորնայիւս Թուրքերը սկսած են Պոլսի բերել տարբեքաղդ հայ մայրերը զաւակներու։

Կիլիկիոյ աղաբանակութիւնը բնորոշեցաւ Հայկ. տնտեսական ներքին Տէր Էմ Ջօր կամ Դամասկոս, եւ անտարն կոյս սովամահ պիտի կորսուի։

Ալեքսերեւ է որ կառավարութեան ծրարդին է, միանգամ ընդ միշտ վերտալու համար հայկական խնդրոյն, առողջ Թուրքիոյ բովանդակ հայ աղաբանակութիւնը բնաջինջ ընել, Էւ ծրարիւր գործադրութեան զբուեց մինչեւ իսկ Կ. Պոլսոյ չըրկաններուն մէջ թրգմ, Մ. Տ.

Այս բարբարոսութիւնները գործու-
ցան ամէն տեղ, և այսօր ճանապարհոր-
հները այս նահանգներուն ճամբաներու
վրայ Հայերու հազարաւոր դիակնե-
ղատ ուրիշ բանի չեն հանդիպիր: Մա-
մուտական ճամբորդ մը, Մալաթիայէ Ս-
քաստիա իր ճանապարհադժին վրայ որ
ժամ կը տեւէ, մարդերու ու կիներու
գլխակներէ դատ ուրիշ բանի հանդիպ-
ցաւ: Մալաթիոյ բոլոր այրերը հոն բե-
ռւած և խողովորւած են, բոլոր կիներն
և տղանոցները բռնի իսլամացուցին: Ի-
նք կընայ այս կողմերը ճամբորդել, զ-
ամէն մամէտական, մանաւանդ զհնե-
խուսբեր և օստիկանները, իրենց պար-
քը կը նկատեն հանդիպած քրիստոնեա-
նանիջապէս սպաննել: Վերջերս Զօչու-
ն և Վարդան, օսմանեան թուրքախօսի իր
կու հայ երեսփոխանները՝ որոնք Փաս-
րադմական Ստեփանին առջև դատուելի
համար Տիգրանակերտ կը գրկուէին, հ-
հաննելէ ատկա պապանուեցան Հալէք-
մօտերը: Այս նահանգներուն մէջ մա-
մետականի աւուրած միայն կարելի
ճամբորդել հիմա, կանանց մասին աւե-
վերը խօսեցանք, աւելորդ կը նկատեն
աւելի երկար խօսիլ, զանի որ տեսան-
քէ ո՛րքան քէ արժեք կ'ընծայուի ընդ-
միջակայս մատուցուիլ կեանքսօհն:

Հայ ղեկավարներն ալ միևենոյ
բաղդին արժանացան: Արդէն անոնք ա-
մէնքն ալ ղեկավարի եղան՝ ձապաններ
շինութեան կ'աշխատողներն: Հաւատարմ
պաշտօնէն զերեւել թէ կարող նաանայ ղեկ-
նաւորներու խմբին հարմար-դիւն

Imp. Economique, Alex.

